Rok V. Nr. 44.

Ogłoszenia wszelkiego rodzaju przyjmują się za opłatą od wiersza drobnego (petit) . . . . po 8 centów za każde następne . . „ 5 „

Wychodzi w Krakowie 4 razy w tygodniu w dniu przedstawienia teatralnego.

AFISZ TEATRALNY.

Rok 1876.

Cena prenumeraty miesięcznej 50 cen. Numer pojedynczy kosztuje 5 cent.

Prenumeratę przyjmują: Administracya *Czasu*, przy ulicy Różannej Nr. 413 i Kasa Teatralna.

Kraków 2 stycznia.

We wtorek po raz pierwszy komedya pana Wiktoryna Sardou: *Nitka jedwabiu* (Les femmes fortes) w przekładzie p. Arkadyusza Kleczewskiego.

TEATRA POLSKIE.

Lwów. Operetka „Pericola“ bardzo dobrego doznaje powodzenia na tamtejszej scenie.

Wiadomości artystyczne.

Wyszedł w Paryżu pierwszy zeszyt dzieła A. Chodźki p. t. „Etudes Bulgares“.

W Krakowie nakładem Dygasińskiego wyszedł w pięknem wydaniu dramat Elego *Żyd*, z tak wielkiem powodzeniem przedstawiany na naszej scenie.

Na początek stycznia zapowiadają przybycie do Warszawy znakomitego skrzypka Henryka Wieniawskiego. Pan W. podróżując długi czas zagranicą, przez lat kilka nie odwiedzał Warszawy i jak się zdaje może liczyć na rozbudzone na nowo zaciekawienie tamtejszej publiczności.

I Lublin mieć będzie maskarady, które się rozpoczną w ciągu przyszłego tygodnia.

Rotterdamczycy zamierzają obchodzić uroczyście dwóchsetletnią rocznicę śmierci Spinozy.

Utalentowana fortepianistka panna Janotha, o której pisma zagraniczne odzywały się z wielkiemi pochwałami, przybyła do Warszawy i ma zamiar wystąpić z koncertem.

Ksiądz L. S. wydał we Lwowie broszurkę p. t.: Szopka czyli przedstawienie jasełek, z dodaniem zeszytu nót. Literatura tego rodzaju jest u nas bardzo ubogą.

TEATRA ZAGRANICZNE.

Paryż. W teatrze Renaissance wystawiono niedawno nową operetkę Lecoqu'a p. t.: „Le petite mariée“. Libretto, jak wiele nowszych librettów operowych opowiada dzieje młodej pary nowozaślubionych. Autorami libretta są pp. Letellier i Vanloo. Muzyka bardzo się podobała.

Lyon. Powodzenie p. Mierzwińskiego w Lyonie trwa ciągle. Za dowód, jak go ocenia tamtejsza publiczność, posłużyć może, że gdy w ostatnich czasach były zajścia w operze tamtejszej i nieprzyjemna manifestacya przeciwko składowi artystów, a abonenci zaprotestowali, żądając zmiany ich lub usunięcia dyrektorą teatru, jeden Mierzwiński z tej protestacyi został wyłączony. Publiczność zawsze go gorąco przyjmuje. Mówią, że od czasu Rénarda nikt podobnie Eleazara w Żydówce nie śpiewał. Obecnie przygotowują „Faworytę“, „Afrykankę“ i na debiut p. M. w tej operze ma przybyć p. Halanzier. Podobno p. M. po skończonym sezonie Lyońskim powróci do Paryża.

Inseraty.

TEATRA W POLSCE

przez **Estreichera.**

KALISZ.

(Ciąg dalszy).

79. Krzemieniec.

Na początku XIX stulecia zawierały tu często trupy tułacze. Najpierwiej pojawiła się kompania J. N. Kamińskiego ze Lwowa, zapewne około 1805 r. Tutaj najpierwiej kształcił się Antoni Bensa, mający lat 15. Przez wzgląd na rodzinę swoją, grywał pod obcem nazwiskiem. Na jego benefis grano: Wesele Figara.

Dopóki istniała szkoła Czackiego, zawięzywały się i utrzymywały teatra amatorskie, zasilane zdolnościami z grona uczniów. Po r. 1820 Szef Drzewiecki urządził raz widowisko na dochód Franc. Kowalskiego, gdy ten ukończywszy kursa, miał opuścić miasto.

Grali uczniowie: Doktór z musu, komedyą Moliera, tłumaczoną przez Kowalskiego. Około r. 1830 bawił tu przez czas pewien Malinowski ze swoją kompanią, poczem osiadł w Kamieńcu.

80. Kutno.

Na początku r. 1839 w zimie, osiadł Raszewski z kompanią. Okoliczne obywatelstwo zjeżdżało licznie co niedziela na teatr.

W r. 1845 bawiła tu trupa aktorów podrzędnych. W r. 1849 bawił Kaj. Nowiński. Do jego kompanii przybył komik Delchau z Płocka.

W roku 1854 dawał widowisko Feliks Stobiński. W r. 1859 od 1 października dał Pfeifer z Krakowa dziewięć przedstawień

81. Lepel

Krótko tu bawiła w listopadzie 1852 roku kompania Konrada z Homla i wyjechała do Sienna.

82. Leszno.

Grano tu w szkole akatolickiej dyalogi po łacinie jakoto: Dyogenes. Abraham patryarcha. W r. 1689. Ibrahim, Soliman, dwie tragedye. Treść tej tragedyi dostatecznie opowiada Chomętowski w dziejach teatru. Ma ona więcej wartości, niż zwykłe szkolne dyalogi. Drukowano program tej sztuki.

83. Lewartów.

Przy końcu marca 1828 r. Brzeziński z Lublina dał cztery widowiska przyjęte życzliwie. W r. 1830 Krzesiński z swą trupą, którą składali: Frołowicz, Lipiński, Podbielski, pani Zabłocka i Kodrębski (czyli Zieliński), nowo przyjęty. Dał dwa widowiska.

83. Lida.

Grywano w wieku zeszłym w szkołach Pijarów dyalogi, jeden z nich doszedł nas ogłoszony drukiem r. 1771 przez Ant. Mikuckiego p. t.: Nieszczęśliwość troskliwych zawsze i nieukontentowanych osób i całą własnej nieszczęśliwości przyczynę przypisujących czasom lub zepsutemu, podług ich mniemania, światu, scenicznym sposobem wyrażona, w szkołach Lidzkich XX. Pijarów. Wilno w druk. XX. Pijarów, 22 stron. Jestto drama z niejaką formą sceniczną, podzielona na akty i sceny zachowaniem wymaganej ówczas trojakiej jedności.

W wieku XIX do r. 1841 i później są ślady chwilowego popasywania tu trup wędrująwędrujących, lecz nie mających wybitnej wartości.

84. Lipno.

Na początku zimy 1841 przebywał tu Nowiński ze swą kompanią, w r 1852 była tu trupa podrzędna, w r. 1857 Józef Gawecki z kompanią, a r. 1860 przybył w lecie z Rypina entreprener Stobiński.

85. Lipowa w Kurlandyi.

W roku 1809 czy 1810 bawiło tu towarzystwo Każyńskiego z Wilna. W kompanii tej wyróżniali się, Rogowski, Malinowski i Hrehorowiczowa.

86. Lublin.

Zawiązki widowisk zawdzięcza jezuitom. Najdawniejszy dyalog znany, granym był w dzień ŚS. apostołów Szymona i Judy roku 1632. Dwuaktowym programem zapowiedziano szumnie tytuł utworu: Wizerunek obrany Królestwa Polskiego przez Stan. Kostkę Soc. Jesu patrona Korony Polskiej, z rewelacyi jednej poważnej, która jest authentykowana w procesie kaliskim przed komisarzami Stolicy Apostolskiej.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Wydawca i Redaktor odpowiedzialny *Anastaz Mastalski*. W drukarni „CZASU“ w Krakowie. Rządca drukarni *Józef Łakociński*.

Abonament Nr. 7. Nr. porządkowy 44.

TEATR KRAKOWSKI.

W Niedzielę dnia 2 Stycznia 1876 r.

Dramat w 5 aktach z prologiem, przez Fryderyka Souliè, przełożył z francuzkiego dla sceny krakowskiej Ćwiek. (Przedstawiany po raz pierwszy w Paryżu na scenie teatru „Ambigu Comique“ 14 października 1846 r., wznowiony w teatrze „Du Châtelet“ 14 sierpnia 1875 roku.

Chata pod lasem

(„La Closerie des Genetes“)

OBRAZY:

1. Wyścigi. 2. Dziedziniec folwarku. 3. Uroczystość ludowa. 4. Kołyska. 5. List. 6. Salon. 7. Na folwarku. 8. Stary zamek. 9. Jezioro.

OSOBY:

Jenerał Hr. d'Estéve — — —	Pan Szymański.
Margrabia de Monteclėin, pułkownik kawaleryi — — —	Pan Jankowski.
Kerouan, dzierżawca u Montéclaina dawny wandejczyk — — —	Pan Podwyszyński.
Krzysztof przezwany Aly, jego syn wachmistrz w kawaleryi	Pan Roman.
Jerzy d'Estéve, syn jenerała —	Pan Sobiesław.
Dominik, dawny żołnierz gwardyi Napoleona I, rządzca u jener. d'Estéve — — — — —	Pan Morozowicz.
Brias, przyjaciel Montéclaina —	Pan Feliksiewicz.
D'Avatiannes, prokurat. królewski	Pan Glikson.
Pornic, parobek u Kerouana —	Pan Wojdałowicz.
Ludwik, służący Jenerała —	Pan Słonarski.
Bertrand, służący Leony —	Pan Kwakiewicz.
Antoni, służący Montéclaina	Pan Recki.
Ludwika, córka Kerouana —	Pani Hoffmann.
Łucya, córka jenerała — —	Pani Parżnicka.
Leona de Beaval — — —	Panna Kwiatyńska.
Magdalena, siostrzenica Kerouana	Pani Kwiecińska.
Marta, wieśniaczka — — —	Panna Sławińska.
Katarzyna, żebraczka — —	P. Kwiatkowska.
Pani de Brias — — —	Panna Ficzkowska.
Panna de Brias — — —	Pani Wyszomirska.
Maryanna, dzierżawczyni — —	Panna Kwiecińska.
Franciszek, pastuch u Kerouana	Pan Nowak.
Maclou, żebrak — — — —	Pan Ładnowski

Wieśniacy — Wieśniaczki — Damy — Panowie — Oficerowie — Dżokeje — Notaryusz — Lud — Goście.

Rzecz dzieje się w Bretanii.

CENA MIEJSC. Loża parterowa lub I^go piętra 6 złr.— Loża drugiego piętra 4 złr. — Fotel w sześciu pierwszych rzędach 1 złr. 50 cent. — Krzesło 1 złr. — Krzesło do loży parterowéj lub I^go piętra 2 złr. — Krzesło numerowane na Balkonie w pierwszych dwóch rzędach 1 złr., w następnych 80 cent., w dalszych 70 cent. — Parter 60 cent. — Galerya 30 cent.

Kasa otwarta rano od godziny 9 do 12, a po południu od godziny 3 w dniu przedstawienia.

Początek o godzinie siódmej.